

Magistrát města Ostravy
Prokešovo nám. 1803/8
729 30 Ostrava

ŽÁDOST O INFORMACE

podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“)

Touto cestou žádám, abyste mi poskytli následující informace, týkající se řízení o správním deliktu vedeném pod sp. zn. S-SMO/284218/16/DSČ:

1. protokoly z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků,
2. policejní spis v dané věci,
3. soupis správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu,
4. podklady, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele.

Beru na vědomí, že nejsem zmocněncem v tomto řízení. Pokud ale není žadatel o informace ze spisu v daném případě zmocněncem, má na poskytnuté informace i přesto nárok a to v anonymizované podobě, vizte rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 28. 3. 2008, čj. 3 As 13/2007-75: ...pokud tedy listina obsahuje např. osobní údaje ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, je povinností správního orgánu, nejsou-li jiné zákonné důvody k jejímu odepření, kopii takové listiny žadateli poskytnout, ovšem v anonymizované podobě, tedy v podobě, kde budou na listině uvedené osobní údaje znečitelněny...Z toho důvodu není nutné moji žádost o poskytnutí informací odmítnout.

V řízení o této žádosti, prosím, vždy používejte naší sp. zn. 15218.

S pozdravem

Ing.

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 23.03.2017 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

Ing.

ve věci poskytnutí informace zasláním protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/284218/16/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona,

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 23.03.2017 žádost Ing. o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje zaslání protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/284218/16/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za správní delikt podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Magistrát města Ostravy vede řízení o správním deliktu, neboť provozovatel vozidla podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Žadatel o informace Ing. zdůrazňuje v žádosti, že není zmocněncem v řízení předmětné spisové značky S-SMO/284218/16/DSČ, tudíž dovozuje nárok na poskytnutí informace, a to v anonymizované podobě, neboť osobní údaje na listinách budou znečitelněny, a proto nespátřuje důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Zároveň požaduje, aby v řízení o této žádosti byly „vždy používána naše zn. 15218“.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o

svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezabývá tento subjekt povinností vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvjovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparentnosti veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, jehož faktické okopírování části a zaslání žadatel požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejíciho“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje, možnosti obecného poskytování informací podle informačního zákona. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007 - 78.

Z podané žádosti o informace, deklaruje žadatel Ing. že není zmocněncem v řízení předmětné
spisové značky, avšak z dosavadní činnosti povinného subjektu i jako správního orgánu je známo, že žadatel
o informaci je provázán svou činností se společností ODVOZ VOZU s.r.o, I

Předmětná společnost je obecným zmocněncem k zastupování v řízení
vedeném pod sp. zn. S-SMO/284218/16/DSC, a to na základě plné moci ze dne 17.08.2016.

Provázanost žadatele o poskytnutí informace s obecným zmocněncem, který zastupoval účastníka řízení při projednávání věci, je odvoditelná také z požadavku, který žadatel o informaci uvedl v závěru žádosti o používání „naší spisové značky“, kde vyznačil pořadové číslo 15218, neboť se jedná o stejnou číselnou řadu se vzestupnou tendencí, jako užívá i společnost ODVOZ VOZU s.r.o., při podávání žádosti o poskytnutí informací. Rovněž seznam požadovaných písemností ze spisových materiálů v žádosti, je zcela totožný se žádostmi o informace, které požadovala společnost ODVOZ VOZU s.r.o., ale i společnost FLEET Control s.r.o.

Postup, který zvolil žadatel o informace, lze tudíž považovat za vědomé jednání, které je rozporné se smyslem a obsahem InfZ, a je možné jej posuzovat jako zneužití práva. Takováto osoba postupuje formálně podle zákona, avšak hlavním cílem je zcela něco jiného než dosažení účelu zákona, tudíž takové jednání nepožívá ochrany. Zákaz zneužití práva je pravidlem vnitrostátního práva, které vyplývá z materiálního pojetí právního státu, založeného na vůdčích hodnotách, ale i na účtě k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně zneužívá. Konkrétně v daném případě, lze žádost Ing. Miloslava Jaroše o poskytnutí informace, hodnotit jako obcházení zákonné úpravy, a proto povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a chytrého regionu, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručitou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník: 1 x Ing.
1 x spis

Ke sp. zn. S-SMO/114553/17/DSČ/2
INF - 70/2017/zák. č. 106/1999 Sb.

Žadatel: Ing.

?

Povinný subjekt: Magistrát města Ostravy

Nadřízený orgán: Krajský úřad Moravskoslezského kraje

ODVOLÁNÍ

proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ze dne 30. 3. 2017, č. j.
SMO/114553/17/DSČ/

Vážení,

žadatel je přesvědčen, že povinný subjekt postupoval v rozporu se zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), když na jeho žádost neposkytl *informace*, týkající se řízení o správním deliktu vedeném pod sp. zn. S-SMO/284218/16/DSČ :

1. protokoly z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků,
2. policejní spis v dané věci,
3. soupis správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu,
4. podklady, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele.

Žadatel zastává názor, že pokud žádal podle InfZ pouze o část správního spisu, má podle téhož zákona nesporný nárok na jeho poskytnutí.

Nelze se ztotožnit s tvrzením povinného orgánu, že v tomto případě je nutno využít institut nahlížení do spisu dle § 38 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „SŘ“). Žadatel jakožto nezmocněnec žádá o anonymizovanou kopii vybraných částí spisu. To znamená, že na postup dle § 38 SŘ jakožto nezmocněnec nemá zákonný nárok. Není mu jasné, proč tedy povinný subjekt institut nahlížení do spisu vůbec zmiňuje, neboť podle tohoto žadatel nevystupuje jako účastník ani jeho zástupce. V úvahu by přišel § 38 odst. 2 SŘ tedy osoby, které prokážou právní zájem nebo jiný vážný důvod. Žadatel se domnívá, že pokud by měl vážný důvod či jiný zájem na využití institutu nahlížení

do spisu, nebochybně by jej v žádosti o informace uvedl. Z toho vyplývá, že je nutno v tomto případě postupovat dle InfZ. Povinný subjekt měl postupovat následovně. Z požadovaného spisu vybrat listiny, které žadatel požadoval, v libovolném počítačovém programu začernit osobní údaje a následně odeslat datovou zprávou žadateli, což se nestalo. Princip anonymizace vychází právě z toho, že z takového spisu nebude žadatel schopný zjistit, kdo daný delikt spáchal a nepůjde tedy o rozpor se zákonem na ochranu osobních údajů. Povinný orgán tak žádost o poskytnutí informací vyřídil nesprávně, neboť postupoval podle jiného zákona, než podle jakého žadatel v žádosti výslovně žádá. Žádost o poskytnutí informací je vždy nutno vyřizovat v režimu InfZ, který žadatel zvolil jako realizaci hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17 zákona č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod).

Dále se žadatel vyjadřuje k tvrzení, že ustanovené o nahlížení do spisu je natolik komplexní, že je nutné jej použít přednostně v případě žádostí o poskytnutí informací. Otázkou vzájemného poměru nahlížení do spisu v rámci správního řízení a poskytování informací podle InfZ se zabýval opakovaně i NSS a judikatura v této věci se již ustálila, byť dříve procházela vývojem. Totéž platí o názorech odborné veřejnosti. Podrobně a celistvě se nastíněnou otázkou a jejím řešením zabývá např. ministerstvo vnitra ve svém Metodickém doporučení k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jež je dostupné na adrese <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/zakon-c-106-1999-sb-o-svobodnem-pristupu-k-informacim.aspx>. V něm je mimo jiné i zmíněna relevantní judikatura. Krajského úřadu Jihomoravského kraje, žadatel z tohoto dokumentu cituje (bez odkazů na poznámky pod čarou):

„Ustanovení správního řádu o nahlížení do spisu však potřebný komplexní charakter nevykazují; oba instituty mají nadto odlišnou právní povahu. Zatímco postup žadatele o informace v režimu InfZ je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17 Listiny), úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu formou (fyzického) nahlédnutí. Taková procesní úprava proto nikterak nevylučuje možnost uplatnění hmotného práva na informace cestou podání žádosti dle InfZ, jejímž předmětem je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu. Správní řád je proto ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádostí, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu. Požaduje-li naproti tomu žadatel s odkazem na InfZ poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopií listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený InfZ. Není přitom rozhodné, požaduje-li takto informace účastník řízení či jiná osoba – jediným kritériem určení právního režimu vyřízení žádosti je její obsah ve výše

zmíněném ohledu, tedy je-li požadováno nahlédnutí do spisu, nebo jiná forma poskytnutí informace.

Postup povinných subjektů, spočívající v paušálním odpírání poskytování informací ze správních spisů s odkazem na správní řád, resp. v nevyřizování takové žádosti v režimu InfZ, proto z výše uvedených důvodů není v souladu se zákonem a představuje zásah do ústavně zaručeného práva na přístup k informacím o činnosti veřejné správy.

Chybný je i postup povinného subjektu, který považuje žádost o informace vztahující se ke správnímu řízení „automaticky“ za žádost o nahlédnutí do spisu pouze z toho důvodu, že z dané žádosti (odkazující na InfZ) není jednoznačně zřejmé, je-li žádáno poskytnutí informací jinou formou než nahlédnutím. V takovém případě je na místě postupovat dle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ a vyzvat žadatele k upřesnění žádosti. Pouze v případě, že by žadatel na základě této výzvy vyjádřil úmysl nahlédnout do spisu, má být žádost vyhodnocena jako žádost dle § 38 správního řádu a v jeho režimu má správní orgán postupovat.“

V režimu InfZ tedy postupuje povinný subjekt v situaci, kdy žadatel svým podáním tento právní režim založí. V takovém případě je povinností povinného subjektu požadované informace poskytnout, s výjimkou informací, u nichž je dle InfZ dán některý z důvodů pro jejich neposkytnutí. Povinný subjekt bude tedy postupovat při vyřízení žádosti v intencích § 12 InfZ, dle něhož všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.

Žadatel považuje za zcela zásadní pro tuto věc názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 22. 1. 2014, č. j. 7 As 61/2013 - 40: „Při posuzování vztahu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a jiného předpisu, který upravuje poskytování informací v určité oblasti života společnosti, je v každém konkrétním případě třeba posoudit povahu informací požadovaných žadatelem s ohledem na předmět úpravy zvláštního právního předpisu a jeho rozsah a povahu, aby nedošlo k situaci, kdy není žadateli informace poskytnuta vůbec, anebo je mu poskytnuta pouze její část v rozsahu zvláštního právního předpisu, čímž by využitelnost informace pro žadatele mohla být zbytečně snížena.“

V citovaném rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že se žádost měla vyřídit podle InfZ, ač žádost žadatele bylo možné vyhodnotit též jako žádost o nahlížení do spisu. Jelikož však InfZ (na rozdíl od správního řádu) umožňoval poskytnutí požadovaných informací způsobem, který požadoval žadatel, měl povinný subjekt tuto žádost vyhodnotit jako žádost podle InfZ a požadované informace poskytnout, neboť v opačném případě by požadovaná informace nebyla poskytnuta vůbec. K takovému závěru Nejvyšší správní soud došel

úvahou, že je nutné upřednostnit právo na informace před přepjatým formalismem.

Je tedy zřejmé, že pokud žadatel žádá o informace, na které dopadá úprava dvou právních předpisů, využije se ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace. Jinými slovy, nemůže nastat situace, kdy nejsou žadateli informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních předpisů neumožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace.

Na překážku takovému závěru není ani § 2 odst. 3 InfZ, který stanoví, že se InfZ „nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací“, kdy takovým zvláštním zákonem by měl být institut nahlížení do spisu dle správního řádu. K tomu se lze opět odkázat na judikaturu: „Nejvyšší správní soud je toho názoru, že ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba užít právě v případě, kdy žadatel požaduje kompletní správní spis ve své věci.“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78)

K ustanovení § 2 odst. 3 InfZ chce žadatel dále podotknout, že přednost před InfZ mají pouze ty zákony, které upravují režim poskytování informací komplexně. Jak říká Ministerstvo vnitra ve svém Metodickém doporučení k postupu povinných subjektů podle InfZ na straně 8 (dostupné na internetových stránkách: www.mvcr.cz/soubor/metodicke-doporuceni-green-01.aspx), SŘ tento potřebný komplexní charakter nevykazuje. Ministerstvo vnitra rozlišuje institut nahlédnutí a realizaci práva na informace. Mezitím, co postup žadatele o informace v režimu InfZ je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku, úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení seznámit se s obsahem spisu formou fyzického nahlédnutí.

Požaduje-li tedy žadatel s odkazem na InfZ poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopií listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený v InfZ. SŘ je ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádostí, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu.

Jak dále poukazuje Ministerstvo vnitra, postup povinných subjektů, spočívající v odpírání poskytování informací ze správních spisů s odkazem na správní řád, resp. v nevyřizování takové žádosti v režimu InfZ, není v souladu se zákonem, a představuje zásah do ústavně zaručeného práva na přístup k informacím o činnosti veřejné správy.

V napadeném rozhodnutí dále není uveden **test proporcionality**, jenž bývá nedílnou součástí rozhodnutí o odmítnutí žádostí na informace, a jehož podstata spočívá v prověření, zda veřejný zájem na poskytnutí určité informace nepřevažuje nad důvody, pro které byla stanovena ochrana těchto informací. Jeho absence způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí Magistrátu města Ostravy.

InfZ vychází z Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (*Aarhuské úmluvy*), která klade důraz právě na aktivní přístup veřejné správy v poskytování informací, na srozumitelnost předkládaných informací a na **přístupnost informací především prostřednictvím internetu**. V dnešní době dochází stále k většímu a většímu využití sdílení informací způsobem umožňujícím dálkový přístup. Jelikož úlohou práva je především reflektovat chování a preference společnosti, rozšiřující výklad InfZ – který preferuje ostatně i Ministerstvo vnitra dle zmíněného metodického doporučení je jediný správný.

Dále žadatel namítá, že shoda s žádostí o poskytnutí informací společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. není důvodem pro odmítnutí takové žádosti. Společnost ODVOZ VOZU s.r.o. zveřejnila na svém blogu tuto kauzu, kde upozorňuje na zvůli správních orgánů. Žadatele zajímalo, kde je pravda. Přiznává, že jde o totožnou žádost, neboť vycházel z žádosti, kterou společnost ODVOZ VOZU s.r.o. umístila na svůj blog, kde jsou i jiné žádosti. Toto jednání nemůže být považováno za zneužití a obcházení zákona.

V neposlední řadě žadatel upozorňuje na fakt, že se povinný subjekt odchýlil od své ustálené praxe, neboť žadateli v takové žádosti již nejednou vyhověl a anonymizované kopie spisu mu poskytl, viz např. Rozhodnutí ze dne 6. 2. 2017 sp. zn. S-SMO/016438/17/DSČ/3, INF - 9/2017/zák. č. 106/1999 Sb. či rozhodnutí ze dne 2. 3. 2017 sp. zn. S-SMO/073576/17/DSČ/2, INF - 45/2017/zák. č. 106/1999 Sb. Jako důvod nedostačuje, že se povinný subjekt domnívá o provázanosti žadatele s jiným žadatelem. Takový důvod není relevantní a pro posuzování žádosti není možno jej brát v potaz.

Na základě výše uvedených informací tímto žadatel podává odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí Magistrátu města Ostravy a žádá odvolací orgán, aby napadené rozhodnutí zrušil, a nařídil svému podřízenému správnímu orgánu výše uvedené informace poskytnout.

V odpovědi, prosím, používejte naši sp. zn. 15218.

S pozdravem

Ing.

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Předání odvolání

Č. j.: SMO/170529/17/DSČ,
S-SMO/114553/17/DSČ/4
Sp. zn.: INF-70/2017/zák. č. 106/1999

Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail:

Krajský úřad
Moravskoslezský kraj
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117
702 18 Ostrava

Datum: 04. května 2017

Ing. [REDAKCE], žádost o poskytnutí informace - předání odvolání

Podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“), předáváme odvolání, které podala

Ing. [REDAKCE]

proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací ve smyslu InfZ.

Odvolatel podal dne 23.03.2017 žádost o informaci zasláním protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/284218/16/DSČ v souvislosti s objektivní odpovědností provozovatele vozidla. Účastník řízení je zastoupený společností ODVOZ VOZU, s.r.o.,

na základě plné moci ze dne 17.08.2016. V zákonné lhůtě bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, neboť povinný subjekt dospěl k závěru, že ustanovení § 38 správního řádu (nahližení do spisu) je speciální právní úprava, oproti obecné právní úpravě obsažené v InfZ.

Odvolatel v podání namítá, že pokud žádal podle InfZ pouze o část správního spisu, má nesporný nárok na jeho poskytnutí, přičemž se mimo další námitky odvolává na právní závěr z rozsudku NSS č.j. 7 As 61/2013 - 40, kde se hovoří „že při posuzování vztahu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a jiného předpisu, který upravuje poskytování informací v určité oblasti života společnosti, je v každém konkrétním případě třeba posoudit povahu informací požadovaných žadatelem s ohledem na předmět úpravy zvláštního právního předpisu a jeho rozsah a povahu, aby nedošlo k situaci, kdy není žadateli informace poskytnuty vůbec, anebo je mu poskytnuta pouze její část v rozsahu zvláštního právního předpisu, čímž by využitelnost informace pro žadatele mohla být zbytečně snížena.“

V další části odvolatel mimo jiné konstatuje, že shoda s žádostí o poskytnutí informací společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. není důvodem pro odmítnutí takové žádosti. Společnost ODVOZ VOZU s.r.o. zveřejnila na svém blogu tuto kauzu, kde upozorňuje na zvláštní správních orgánů. Žadatele zajímalo, kde je pravda. Přiznává, že jde o totožnou žádost, neboť vycházel z žádosti, kterou společnost ODVOZ VOZU s.r.o. umístila na svůj blog, kde jsou i jiné žádosti. Toto jednání nemůže být považováno za obcházení zákona.

Žadatel se domnívá, že pokud počet takových žádostí odpovídá počtu přestupků, není možno z toho vyvozovat zneužití a nadměrné zatěžování správních orgánů.

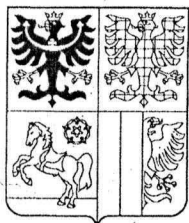
V neposlední řadě žadatel upozorňuje na fakt, že se povinný subjekt odchýlil od své ustálené praxe, neboť žadateli v takové žádosti již nejednou vyhověl a anonymizované kopie spisu mu poskytl. Jako důvod nedostačuje, že se povinný subjekt domnívá o provázanosti žadatele s jiným žadatelem. Takový důvod není relevantní a pro posuzování žádosti není možno jej brát v potaz.

Povinný subjekt má za to, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu nebo jeho části v tomto případě upravuje zvláštní zákon, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu. Tudíž máme za to, že informace nebyla poskytnuta s odkazem na výlukou upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích, neboť účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Rovněž se nedomníváme, že „žádost o informace“ nebyla vyřízena ve smyslu informačního zákona, neboť o odmítnutí žádosti bylo rozhodnuto v návaznosti na ustanovení § 15 odst. 1 InfZ.

K podané námitce Ing. [REDAKCE] vztahující se k odchýlení povinného subjektu od své ustálené praxe, neboť žadateli již nejednou vyhověl, sdělujeme, že povinný subjekt vzhledem k neustále se navyšujícímu počtu žádosti tzv. obecných zmocněnců, kdy se v mnoha případech jednalo o totožné žádosti ve věci téhož spisového materiálu, pozměnil svůj právní názor na poskytování takovýchto informací, neboť usoudil, že ani správní řád tomuto postupu zneužívání žádosti o informace, neposkytuje právní ochranu. Žadatel ani nevysvětlil, z jakého důvodu požaduje kopie části spisového materiálu a rovněž neodůvodnil, jaký právní zájem jej k tomuto vede. Zastáváme názor, že v případě, že jakákoliv osoba postupuje formálně podle zákona, avšak ve skutečnosti je hlavním cílem jednání něco zcela jiného než dosažení účelu zákona, jedná se o podstatu zneužití práva.

Pouze jako přílohu zasíláme náhled na dokumentaci, která potvrzuje zmocnění účastníka řízení společnosti ODVOZ VOZU s.r.o.

Přílohy: 1/plná moc
1/odpor



KRAJSKÝ ÚŘAD

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

Odbor dopravy a chytrého regionu

28. října 117, 702 18 Ostrava



Čj: MSK 60064/2017
Sp. zn.: DSH/12758/2017/
084.3 V5

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

E-mail: posta@msk.cz

Datum: 15. 5. 2017



Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 18. 5. 2017

03

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zák. o informacích“), na základě odvolání Ing. [redacted] (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 30. března 2017, čj. SMO/114553/17/DSC/ o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zák. o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se napadené rozhodnutí **ruší** a věc se **vrací** k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 23. 3. 2017 žádost o informaci podle zák. o informacích, přičemž žádal o informace týkající se řízení o správním deliktu, vedeného pod sp. zn. S-SMO/284218/16/DSC, a to kopie protokolů z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele. Dále uvedl, že není zmocněncem v tomto řízení, přesto má na informace nárok v anonymizované podobě (odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2008, čj. 3 As 13/2007 – 75). V řízení žádá o používání „naší sp. zn.“ 15218.

Magistrát napadeným rozhodnutím žádost o informaci odmítl.

V řádně a včas podaném odvolání žadatel namítá, že pokud žádal pouze o část správního spisu, má nárok na jeho poskytnutí. Nesouhlasí s názorem magistrátu, že je v tomto případě nutno využít institut nahlížení do spisu podle § 38 odst. 4 správního řádu. Jakožto „nezmocněnec“ žádá o anonymizovanou kopii vybraných částí spisu, na postup podle § 38 nemá jakožto „nezmocněnec“ zákonný nárok. Není mu jasné, proč magistrát nahlížení do spisu vůbec zmiňuje, když nevystupuje jako účastník ani jako jeho zástupce. V úvahu by připadal § 38 odst. 2 správního řádu, žadatel se však domnívá, že pokud by měl vážný důvod či jiný zájem na využití institutu nahlížení do spisu, v žádosti o informace by jej uvedl; proto je podle něj nutno postupovat podle zák.



Zavedli jsme systém environmentálního řízení a auditu



o informacích. Vzhledem k anonymizaci osobních údajů by žadatel nebyl schopen z požadovaných informací zjistit, kdo daný delikt spáchal, nešlo by tedy o rozpor se zákonem na ochranu osobních údajů. Magistrát podle něj žádost vyřídil nesprávně, neboť nepostupoval v režimu zák. o informacích, ale podle jiného zákona. Dále žadatel odkazuje na *Metodické doporučení k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím*, které je podle žadatele dostupné na adrese <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/zakon-c-106-1999-sb-o-svobodnem-pristupu-k-informacim.aspx>. Žadatel však ve skutečnosti uvádí citaci z níže zmíněného *Metodického doporučení Ministerstva vnitra k postupu povinných subjektů podle InfZ*, které je dostupné na adrese www.mvcr.cz/soubor/metodicke-doporuceni-green-01.aspx; na adrese, kterou uvádí žadatel, se nacházejí metodické materiály vztahující se k poskytování informací o platech a odměnách zaměstnanců ve veřejné správě. Dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, čj. 7 As 61/2013 – 40, s tím, že pokud žadatel žádá o informace, na které dopadá úprava dvou právních předpisů, využije se ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace, jinými slovy, nemůže nastat situace, kdy nejsou žadateli informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních předpisů neumožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace. Na překážku takovému závěru není podle žadatele ani § 2 odst. 3 zák. o informacích, v tomto směru odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, z něhož dovozuje, že výluka podle § 2 odst. 3 zák. o informacích se uplatní pouze tehdy, pokud žadatel požaduje kompletní správní spis ve své věci. K ustanovení § 2 odst. 3 zák. o informacích uvádí, že přednost před zák. o informacích mají pouze ty zákony, které upravují režim poskytování informací komplexně, poukazuje na *Metodické doporučení Ministerstva vnitra k postupu povinných subjektů podle InfZ* (www.mvcr.cz/soubor/metodicke-doporuceni-green-01.aspx), podle kterého správní řád tento komplexní charakter nevykazuje; požaduje-li poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopií listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se režim zák. o informacích; správní řád je ve vztahu k zák. o informacích zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu. Dále namítá, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť v něm není uveden test proporcionality v tom směru, zda veřejný zájem na poskytnutí informace nepřevažuje nad důvody pro ochranu těchto informací. Dále konstatuje, že zák. o informacích vychází z Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, která klade důraz na aktivní přístup veřejné správy v poskytování informací a přístupnost informací především prostřednictvím internetu, s tím, že v dnešní době dochází stále k většímu využití sdílení informací způsobem umožňujícím dálkový přístup a jelikož úlohou práva je reflektovat chování a preference společnosti, tak rozšiřující výklad zák. o informacích, preferovaný i Ministerstvem vnitra, je jediný správný. Dále namítá, že shoda s žádostí o poskytnutí informací společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. není důvodem pro odmítnutí žádosti, neboť tato společnost zveřejnila na svém blogu tuto kauzu, kde upozorňuje na zvláštní správních orgánů, a žadatele zajímalo, kde je pravda; přiznává tedy, že jde o totožnou žádost, neboť vycházel z žádosti, kterou společnost ODVOZ VOZU s.r.o. umístila na svůj blog, kde jsou i jiné žádosti; toto jednání proto nemůže být považováno za zneužití práva. Konečně upozorňuje na fakt, že magistrát se odchýlil od své ustálené praxe, neboť mu již nejednou vyhověl a anonymizované kopie spisu mu poskytl (sp. zn. S-SMO/016438/17/DSČ/3, INF-9/2017 nebo sp. zn. S-SMO/073576/17/DSČ/2, INF-45/2017). Jako důvod podle žadatele nedostačuje, že se magistrát domnívá, že žadatel je provázán s jiným žadatelem, takový důvod není relevantní a pro posuzování žádosti jej není možno brát v potaz. Navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a nařídít magistrátu požadované informace poskytnout. V odpovědi žádá o užití „naší spisové značky“ 15218.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

Magistrát v napadeném rozhodnutí na jedné straně uvádí, že žadatel má právo bezprostředně se seznámit s obsahem spisu a pořídit si z něj kopie listin, neboť „o jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb“ (odstavec pátý na straně druhé odůvodnění), přičemž ani není zřejmé, z čeho takový závěr – že žadatel je účastníkem řízení – dovozuje, a na druhé straně cituje žadatele, který v žádosti výslovně uvedl, že není zmocněncem v daném řízení, z něhož informace požaduje (odstavec šestý na straně druhé odůvodnění). Magistrát si tedy v odůvodnění rozhodnutí zcela protiče, nelze dovodit, z jakého důvodu žádost odmítl, zda vychází z toho, že žadatel je účastníkem (či zmocněncem) v daném řízení, anebo z toho, že jím není.

Dále magistrát v odůvodnění uvádí, že žadatel je propojen se společností ODVOZ VOZU s.r.o., která zastupuje účastníka daného řízení o správním deliktu. Toto propojení dovozuje mimo jiné ze skutečnosti, že spisová značka, kterou žadatel uvádí, je součástí stejné vzestupné číselné řady, kterou používá společnost ODVOZ VOZU s.r.o. při podávání žádostí o informace, a dále ze skutečnosti, že seznam požadovaných písemností je totožný. Tyto popsání okolností však ze spisu nijak nevyplynou, závěry magistrátu tedy nemají oporu ve spise.

Krajský úřad je z výše uvedených důvodů nucen napadené rozhodnutí zrušit pro rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu, neboť jeho odůvodnění je nesrozumitelné vzhledem k výše uvedeným rozporům, a věc vrátit magistrátu k novému pojednání.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).



odbor dopravy a chytřejho regionu

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí:

Ing. [REDACTED]
Magistrát města Ostravy



ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 23.03.2017 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

Ing. [REDAKCE]

ve věci poskytnutí informace zasláním protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/284218/16/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona,

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 23.03.2017 žádost Ing. [REDAKCE] o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje zaslání protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/284218/16/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za správní delikt podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Magistrát města Ostravy vede řízení o správním deliktu, neboť provozovatel vozidla podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Žadatel o informace Ing. [REDAKCE] zdůrazňuje v žádosti, že není zmocněncem v řízení předmětné spisové značky S-SMO/284218/16/DSČ, tudíž dovozuje nárok na poskytnutí informace, a to v anonymizované podobě, neboť osobní údaje na listinách budou znečitelněny, a proto nespátňuje důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. V řízení o této žádosti požaduje o používání „naší sp. zn.“ – 15218.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o

svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení §15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“.

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvjovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparentnosti veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, jehož faktické okopírování části a zaslání žadatel požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu mají právo nahlížet do spisu účastníci a jejich zástupci, kteří se tak mohou bezprostředně seznámit s jeho obsahem a rovněž mají právo na pořízení kopií listin z něj.

Ve smyslu ustanovení § 38 odst. 2 správního řádu umožní správní orgán jiným osobám nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.

Z podané žádosti o informace, deklaruje žadatel Ing. [REDAKCE] že není zmocněncem v řízení předmětné spisové značky, avšak z dosavadní činnosti povinného subjektu i jako správního orgánu je známo, že žadatel o informaci je provázán svou činností se společností ODVOZ VOZU s.r.o.,¹

Předmětná společnost je obecným zmocněncem k zastupování v řízení vedeném pod sp. zn. S-SMO/284218/16/DSČ, a to na základě plné moci ze dne 17.08.2016.

Provázanost žadatele o poskytnutí informace s obecným zmocněncem, který zastupoval účastníka řízení při projednávání věci, je odvoditelná také z požadavku, který žadatel o informaci uvedl v závěru žádosti o používání „naší spisové značky“, kde vyznačil pořadové číslo 15218, neboť se jedná o stejnou číselnou řadu

se vzestupnou tendencí, jako užívá i společnost FLEET CONTROL s.r.o., při podávání žádosti o poskytnutí informací (např. žádost ze dne 30.11.2016 pod sp. zn. S-SMO/464967/2016/DSČ; žádost ze dne 19.1.2017 pod sp. zn. S-SMO/026755/2017/DSČ). Rovněž seznam požadovaných písemností ze spisových materiálů v žádosti, je zcela totožný se žádostmi o informace, které požadovala společnost FLEET CONTROL s.r.o., ale i společnost ODVOZ VOZU s.r.o., (např. žádost ze dne 12.1.2017 pod sp. zn. S-SMO/016438/2017/DSČ; žádost ze dne 20.2.2017 pod sp. zn. S-SMO/067776/2017/DSČ).

Postup, který zvolil žadatel o informace, lze tudíž považovat za vědomé jednání, které je rozporné se smyslem a obsahem InfZ, a je možné jej posuzovat jako zneužití práva. Takováto osoba postupuje formálně podle zákona, avšak hlavním cílem je zcela něco jiného než dosažení účelu zákona, tudíž takové jednání nepožívá ochrany. Zákaz zneužití práva je pravidlem vnitrostátního práva, které vyplývá z materiálního pojetí právního státu, založeného na vůdčích hodnotách, ale i na účtě k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně zneužívá. Konkrétně v daném případě, lze žádost Ing. [REDAKCE] o poskytnutí informace, hodnotit jako obcházení zákonné úpravy, a proto povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a chytrého regionu, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník: 1 x Ing. [REDAKCE]
1 x spis